

ייגאל ידין נע מכאנית

וטדי קולק משנורר כסף

תמיד כעל בן-אדם. **ח"כ אברהם מלמד** נראה השבוע עם יד חבושה ושריטות לרוב על זרועו הימנית. כשנשאל לפרש הדבר הסביר, כי באחד מערבי השבוע טייל עם קבוצת אורחים מחו"ל ברחוב הירקון בתל-אביב, כשיפתע סחב כייס צעיר את

לקאהיר המתין להם ליד המלון נהג עם מכונית ליחודין מפוי ארת, שנועדה להסיעם בכל עת שהותם במצריים. **הפתעה מסוג אחר** נגרמה לאשתו של נקדימון, פרקליטת מחוז תל-אביב, עורכת-הדיון **זהבה נקדימון**. כאשר הגיעו בני הזוג לנמל-התעופה של

בארוחה שנערכה בימישכנות שאננים שאלו ראשי הערים את קולק, אם יש לו אופוזיציה רצינית בעיריה. ל"פני שקולק הספיק לענות, התפרצו למיסעדה חסידי ה"רב" **מאיר כהנא** וחילקו לאורחים מחוץ-לארץ כרוזים נגד קולק. ראש עיריית ירו-

התקופה מאז שחזר לארץ. גרא דורש את כל הוותק המצטבר. **ראש עיריית ירושלים, טדי קולק**, הפך את מיסעדת היוקרה הירושלמית מישכנות שאננים לביתו השני. קולק אוכל במיסעדה זו כמעט מדי יום ביומו, מזמין אליה את אורחיו החשובים וגם את חתו בתו ערך בה. גם את ראשי הערים מארצות-הברית, שביקר רו בשבוע שעבר בירושלים, אירח קולק במישכנות שאננים. אחד מראשי-הערים ניגש אל קולק ואמר לו שהוא משתוקק ללחוץ את ידו. קולק התבדח וענה: "זה יעלה לך 100 דולר". האורח קיבל את ההתייחסות של קולק ברצינות, שלף עט ורשם צ'ק על הסכום המבוקש. זה לא גמר לשלם, ועוד ראשי-עיר אמריקאי ביקש

ח"כ מרדכי זירשובי סקן מגדיר כך את ד"ש, המפלגה שבה היה חבר: "זה טוטאל לוס. מה שנשאר ממנה זה רק חברת הביטוח אליה, וגם וישר קטן ששמו **ייגאל ידין**. כל פעם שיוסקים עליו, הוא נע מכאנית". **את הליכוד והמערך** מגדיר זירשובי כ"שתי תנועות-מחאה. הליכוד מוחה נגד החלטות האו"ם, אירופה וארצות-הברית, והמערך מוחה נגד החלטות הליכוד". **מי שהיה במשך שלוש שנים** שגריר גואטמלה בישראל, **ראל ראמירדו הארדה אס** **טוריאס**, וקודם לכן רמטכ"ל צבא גואטמלה, עזב את ישראל לפני כמה חודשים ויצא לגימלאות בארצו. אולם נראה כי

סעד מורתדא שגריר מצריים בישראל, היה אחד מאורחי הכבוד במימונה שנערכה בירושלים. מורתדא השתלב היטב באווירה המוכרת לו מהתקופה שבה היה שגריר מצריים במוסקו, ואף חשב תרבוש אדום שניתן לו על-ידי אחד המארגנים. בתמונה נראים ראשי-הממשלה מנחם בגין ואשתו כשהם מתבוננים בחיוך על השגריר חבוש התרבוש.

ארנקו של אחד האורחים. מלמד לא היסס, התחיל לרדוף אחרי הכייס. הוא תפס את הי צעיר ותוך כדי מאבק לקח מידי את הארנק. הכייס שרט אותו ונשך את ידו. **אורח-הכבוד** במסיבת המימונה היו ראשי-הממשלה ורעייתו **עליזה בגין**. הם התכבדו במטעמים מעשה ידיהן של הנשים המרוקאיות. בגין נטל מכל מה שהוצע לו — קבאב חריף מאוד, עוגות מתוקות, ירקות כבושים ותה מתוק — קירב לפיו והעביר לאנשי הביטחון שלו, שנאלצו לאכול הכל.

קאהיר, כדי לשוב לארץ. ביקשו עובדי הקרקע הישראליים את עזרתה, בבדיקת הנשים העומות לעלות לטיסה, שכן הישראליית העוסקת בבדיקה ביטי חוגית של נשים היתה חולה באותו היום. הבחירה של נקדיי מון היתה טובה: לפני שהפכה פרקליטה עבדה זהבה במישרת ישראל. **במסיבה בבית פרטי** בתל-אביב היה אורח-הכבוד הי שגריר המצרי, **סעד מורתדא**. במהלך השיחה הודיעה לו אחת הנשים הנוכחות: "אתה שמי כמונו!" השגריר השיב דיפ"ל לומטית: "אני חשבתני על עצמי

שלים הורה להזמין את המישרת ואמר לאורחיו: "אתם רואים איזה מין אופוזיציה יש לי כאן?". **מי שהיה דוברו של** ראשי-הממשלה **מנחם בגין**, העיתונאי **שלמה** ("נקדיי") **נקדימון**, החליט לקחת את אשתו לחופשה במצריים לפני שיתחיל לעבוד שוב בעיתונו ידיעות אחרונות. נקדימון, שי אינו נמנה עתה על צוות מישרד ראשי-הממשלה, נסע למצריים כאורח פרטי, אולם היה מי שגילה לשליטנות את דבר בואו. תדהמת הזוג היתה מלאה, כשביום הראשון לבואם

ארז נבון בא עם אביו ואמו, נשיא המדינה יצחק נבון ורעיית הנשיא אופירה, לחגיגות המימונה. הוא הזמין, כמו כל האורחים החשובים, לטעום מהמטעמים המרוקאיים שהוכנו ביום החג. בעוד הנשיא אוכל מהמאכלים כבקיא, ואופירה אוכלת מהם בנימוס רב, טעם ארז את המאכלים שהושמו לפניו וסירב להמשיך לאכול כשהוא טוען: "זה חריף מדי".

הגעו לירושלים גברו עליו. הוא ביקש וקיבל ממישרד החוץ של ארצו רשות לשוב לכהונה נוספת בישראל, וחזר לכאן בשבוע שעבר. **ללחוץ את ידו של קולק**, "שמעת מה שאמרתי לקודי מך?" שאל קולק. גם ראשי העיר השני מיהר לרשום צ'ק וקולק העביר את שני הצ'קים לקרו ירושלים. **ראש עיריית פיטסבורג** שבפנסילוניה, **ריצ'ארד קא** **ליג'רי**, התקשר מארצות-הברית ביום שבו היה צריך להגיע לישראל וסיפר לקולק כי איבד את הרכון שלו וכי ללא דרכון אינו יכול לטוס. קאליג'רי טילפן רק אחרי שניסה להפעיל את כל השפעתו על מישרד הדרכונים הפדרלי האמריקאי. זה היה בזמן פגרה בארצות-הברית, ואיש לא היה מוכן להטריח עצמו עבור ראש העיר. קולק טילפן למי שטילפן בארצות-הברית, ותוך שעה הי גיע לידי קאליג'רי הנדהם, שהמתין בנמל-התעופה, דרכון חדש.

מיקרה אחר, שעורר מבוכה רבה במישרד-החוץ הישראלי, אירע לשגריר סלודור בישראל, **נפוליון ארמנדו גרא**. בעיקבות ניתוק היחסים הדיפלומטיים בין ישראל לי סלודור, קיבל גרא הוראה לחזור לארצו. ימים ספורים אחרי-כך אירעה שם הפיכה וגרא קיבל הוראה להישאר בישראל. אלא שכאן התעוררה בעיה דיפלומטית קשה. גרא הוא השלישי בתור לזכות ב"תואר", זקן הסגל הדיפלומטי, בגלל הוותק שלו כאן. שגרירים אחרים, השואפים לתואר, טענו באוזני פקידי החוץ הישראלי, שאין לחשב לגרא את כל התקופה שבה היה שגריר, אלא את

טדי קולק שמר על כשרות הפסח במשך כל ימי החג, אך הודה, ביום הראשון שלאחר החג, כי הוא התגעגע לחם. טדי נראה ליד שער יפו כשהוא סוקר עגלת כעכים גדולה. לבסוף לא יכול היה להתאפק וקנה תריסר מהם. מיד לאחר ששילם מיהר לנגוס באחד מהם.